

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg ved ikke, hvordan den socialdemokratiske ordfører har det med at blive rost af en feltherre som hr. Helge Adam Møller, men det er jo så mere et personligt spørgsmål.

Det, jeg måske synes er det alvorlige spørgsmål, er, at når man stemmer for det, Socialdemokraterne i dag stemmer for, så påtager man sig et direkte medansvar, samtidig med at man forsøger at skabe distance.

Jeg ville godt spørge hr. Per Kaalund, om han føler, at Socialdemokraterne får nogen indflydelse på det, der sker, når hr. Kaalund siger, at han ville ønske, at man lyttede til Annan. Det ville jeg også. Men det er jo ikke situationen. Annan advarede imod bombardementet af Falluja. Fik det nogen betydning? Overhovedet ikke.

Derfor vil jeg godt spørge: Tror Socialdemokraterne, specielt efter debatten i går med de korte bemærkninger, at det er muligt at få nogen som helst indflydelse på den danske statsminister? Og videre: Tror Socialdemokraterne, at den danske statsminister derefter vil filtrere den melding videre til sin allerbedste ven, nemlig den amerikanske præsident Bush? Og hvis ikke: Hvilken indflydelse er det så, Socialdemokraterne har?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det direkte spørgsmål fra hr. Villy Søvnald går jo på, om vi tror på, at vi får indflydelse på, hvad der sker – jeg går ud fra, at der tænkes på, hvad der sker fremover.

Der ville jeg sige, at det tror vi bestemt på at vi gør, dels fordi vi føler, at vi har en god sag, dels fordi vores holdning i Socialdemokratiet er på linje med den holdning, der udtrykkes i stort set alle de vesteuropæiske lande – Storbritannien undtaget, de går jo også meget tæt sammen med amerikanerne. Så det tror vi at vi har indflydelse på. Vi tror, at både statsministeren, regeringen og partiet Venstre kan påvirkes i disse sammenhænge.

Statsministeren udtrykte i går indtil flere gange ønske om enighed i den fremtidige politik over for Irak. Hvis man har et ønske i den retning, så må der også arbejdes på det – på at opnå enighed omkring den politik, der skal føres i forhold til Irak fra dansk side. Hvis man vil have bred enighed, må den også omfatte Socialdemokratiet, og vi regner med, at vi får indflydelse på den linje, der lægges.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Enhver er jo som bekendt salig i sin tro, men jeg synes, det må have været lettere for Socialdemokraterne at tro, at man kan få indflydelse, inden vi havde debatten i går. I går var det med den socialdemokratiske leders udtryk en arrogant statsminister, der afviste ethvert forsøg fra Socialdemokratiet på at få indflydelse på udviklingen, men jeg forstår, at efter debatten i dag tror den socialdemokratiske ordfører, at man kan påvirke den danske statsminister i dette spørgsmål. Held og lykke med færden, men jeg er bange for, at næste gang, vi diskuterer spørgsmålet, kan vi konstatere, at det ikke lykkedes.

Det, hr. Per Kaalund lagde vægt på til sidst, var – og det er måske sagen i en nøddeskal – at opnå enighed. Det kan man gøre på to måder: Enten ved at få noget eller ved at kapitulere og tilslutte sig. Hvilken af de to måder synes hr. Per Kaalund var den mest fremtrædende efter debatten på korte bemærkninger i går?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg kan bekræfte, at enhver er salig i sin tro, og jeg vil da gerne medgive hr. Villy Søvnald, at statsministerens attituder til tider kan forekomme arrogante. Men vi er sikre på, at de ydre omstændigheder og andre ting ikke skal ændre sig meget, før billedet kan vende.

Vi vil gå til forhandlinger i foråret med den klare hensigt at få indflydelse på tingene, og vi vil ikke ligge under for militaristiske udtryk, som at vi vil kapitulere. Kampen skal føres, vi tror, at vores kamp er den rigtige, og vi tror, at vi trods alt kan påvirke regeringen og på trods af alle vanskeligheder nå frem til et fornuftigt resultat i foråret.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg bliver nødt til at køre lidt videre i samme spor.

Hr. Per Kaalund sagde helt korrekt, at den danske regering er et ekko af Bush og Rumsfeld. Det var meget præcist ramt, for selv Colin Powell er jo alt, alt, alt for venstreorienteret til at sidde i den konservative Bushregering, så den danske regering er virkelig et ekko af Bush og Rumsfeld.